

Η ασύλληπτη αξία της ανθρώπινης ζωής (Αρχιεπ. Τιράνων, Δυρραχίου & πάσης Αλβανίας Αναστάσιος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 28 Δεκεμβρίου, 2014

«Εγώ ήλθον ίνα ζωήν έχωσι και περισσόν έχωσιν» (Ιω. 10:10)

Ο τονισμός της αξιοπρέπειας του ανθρώπου κυριαρχεί στην εποχή μας στις ποικίλες δημόσιες διακηρύξεις. Το γεγονός όμως που αναδεικνύει με μοναδική ένταση την αξία της ανθρώπινης ζωής είναι αυτό που δεσπόζει στη μεγάλη εορτή: Οτι ο Υιός του Θεού του ζώντος, του απροσίτου και παντοδυνάμου, προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, έγινε άνθρωπος. Αυτό παραμένει το εκπληκτικό κεντρικό μήνυμα των Χριστουγέννων. Για τη σωτηρία του κόσμου, ο Θεός δεν έστειλε αγγέλους, δεν έλαβε τη μορφή κάποιου άλλου δημιουργήματος, αλλά έγινε άνθρωπος. Έτσι τόνισε με σαφή τρόπο την αξία αυτής καθεαυτής της ανθρώπινης ζωής και φανέρωσε την ιερότητα της κάθε ανθρώπινης υπάρξεως. Αλλά συγχρόνως το Ευαγγέλιο αποκαλύπτει ότι ο Χριστός ήλθε για να ανυψώσει την ανθρώπινη φύση, να μεταγγίσει σ' αυτήν πλησμονή ζωής. Αυτή η εορτή λοιπόν είναι η κατεξοχήν εορτή της ζωής, σε όλες τις διαστάσεις και την προοπτική της.

Μέσα στην εορταστική χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα μάς δίνεται η ευκαιρία να αναλογισθούμε βαθύτερα την ουσιαστική αξία του θεόδοτου αυτού δώρου, που ήδη απολαμβάνουμε, και γενικότερα να αυξήσουμε τον σεβασμό μας προς την όπου γης ανθρώπινη ύπαρξη.

1. Αρχίζοντας πρώτα από τη δική μας ζωή, καιρός να προσέξουμε τα λεγόμενα αυτονόητα· όπως π.χ. είναι το χρέος μας να διατηρούμε άρτια τη βιολογική μας ζωή, αποφεύγοντας καταχρήσεις, πάθη και λάθη που την υποβιβάζουν και την υποσκάπτουν, φροντίζοντας να αναπτύξουμε όλες τις πνευματικές μας δυνατότητες. Ως ζωντανά κύτταρα του ανθρωπίνου γένους έχουμε ευθύνη και υποχρέωση να καλλιεργήσουμε όλα μας τα χαρίσματα, όλο το φάσμα της δημιουργικότητός μας και να προσφέρουμε στην ανθρωπότητα ό,τι καλύτερο διαθέτουμε.

Ακόμα και στις πιο σκοτεινές συνθήκες απογνώσεως ας αναλογιζόμαστε την ανυπέρβλητη αξία της ζωής και ότι δεν δικαιούμεθα, σε καμιά περίπτωση, να την καταστρέψουμε με τα ίδια μας τα χέρια. Οι πολυειδείς

δοκιμασίες του ανθρωπίνου βίου, κάμψη υγείας, ανέχεια, κατατρεγμοί, συκοφαντίες, συχνά ανοίγουν νέους πνευματικούς, υπαρξιακούς ορίζοντες.

Απορροφημένοι από τη φροντίδα για την καθημερινή βιοτή, αμελούμε συνήθως την άλλη διάσταση που άνοιξε με την έλευσή Του ο Χριστός· ότι ήλθε για να μας οδηγήσει σε πνευματική άνθηση και καρποφορία, να μας προσφέρει «το περισσόν αυτής της ζωής, τουτέστι το πλέον ήτοι το τιμιώτερον, την τελειοτάτην του Πνεύματος μέθεξιν» (Αγ. Κύριλλος Αλεξανδρείας). Το «περισσόν» σημαίνει την ποιοτική πληρότητα που χαρίζει η παρουσία του ζωοποιούντος Πνεύματος σε εκείνους οι οποίοι «μένουν εν Χριστώ».

2. Η δεύτερη κατεύθυνση του Χριστουγεννιάτικου στοχασμού μας οφείλει να αποβλέπει στην τόνωση του σεβασμού της ζωής των συνανθρώπων μας. Ποικίλες απειλές κατά της ζωής, δολοφονικές ενέργειες, αιματηρές συγκρούσεις διαστίζουν την καθημερινότητα. Παρ' όλα τα προσχήματα, οποιαδήποτε αφαίρεση ζωής αποτελεί έγκλημα όχι μόνο κατά του συγκεκριμένου θύματος αλλά γενικότερα κατά της ανθρωπότητας.

Αλλά η περιφρόνηση της ζωής δεν συντελείται μόνο με εγκληματικές πράξεις και την πολύμορφη βία. Αναρίθμητοι άνθρωποι απειλούνται από διάφορες μορφές αδικίας στην κοινωνική και ιδιωτική σφαίρα. Η αδικία οδηγεί πολλούς ανθρώπους σε στερήσεις, φτώχεια, εξαθλίωση. Κάτι ακόμα που δρα, χωρίς να διακρίνεται σαφώς, κατά της ανθρώπινης ζωής είναι η αδιαφορία για την ποιότητα ζωής των συνανθρώπων μας. Δεν φαίνεται πάντοτε καθαρά, δεν διώκεται από τον νόμο, όμως δεν παύει να υπονομεύει αμέτρητες χιλιάδες ανθρώπινες ζωές. Σε εποχή μάλιστα κρίσεων, όπως η δική μας, η αδιαφορία γίνεται συχνά θανατηφόρα. Αμεσο χρέος όλων μας είναι να προστατεύουμε κάθε ανθρώπινη ζωή με έμπρακτη συμπαράσταση και άγρυπνη αλληλεγγύη, στηρίζοντας με λόγο και έργο, με άδολη αγάπη, όσους δοκιμάζονται, όσους πληγώνει η ανέχεια, η αρρώστια και η απελπισία.

Συγχρόνως, χρέος των συνειδητών χριστιανών είναι η μαρτυρία ότι εκτός από τη βιολογική ζωή υπάρχει μια άλλη ακόμα ανώτερη ποιότητα ζωής. Η πνευματική, την οποία χαρίζει και προάγει η πίστη, το άνοιγμα της καρδιάς μας στην περιοχή του Πνεύματος. Μια ζωή που κινείται διαρκώς σε μεταμορφωτική εσωτερική πορεία με την βεβαιότητα ότι ο Χριστός ήλθε «...ίνα πας ο θεωρών τον υιόν και πιστεύων εις αυτόν έχη ζωήν αιώνιον...» (Ιω. 6:40).

«Εγώ ήλθον ίνα ζωήν έχωσι και περισσόν έχωσιν» (Ιω. 10:10).

Το εκπληκτικό μήνυμα των Χριστουγέννων είναι ότι ο Υιός του Απροσίτου Θεού έγινε άνθρωπος. Η ενανθρώπιση του θείου Λόγου διατρανώνει, αδελφοί μου, την τεράστια αξία της ανθρώπινης ζωής. Αλλά συγχρόνως αποκαλύπτει ότι ο Χριστός ήλθε να μας μεταγγίσει μια ζωή ανώτερη «την τελειοτάτην του Πνεύματος μέθεξιν» που προεκτείνεται στην αιωνιότητα.

Ας φροντίσουμε τις εορταστικές αυτές ημέρες να βιώσουμε βαθύτερα την ιερότητα και το μεγαλείο του θεόσδοτου δώρου της ζωής. Και ακόμη να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας με άοκνη προσπάθεια για την ανάπτυξη της πνευματικής ζωής. Ταυτόχρονα ας ενισχύσουμε τον σεβασμό μας για την ζωή των συνανθρώπων μας, καταπολεμώντας τη βία, την αδικία και την αδιαφορία που την υπονομεύουν. Ας τη στηρίζουμε με την αγαπητική αλληλεγγύη μας.

Ευλογημένα Χριστούγεννα με συνειδητό αγώνα για μια πιο ανθρώπινη κοινωνία. Και με την έμπνευση του Χριστού, η νέα χρονιά περισσότερο ανθρώπινη.

(Πηγή: *kathimerini.gr*)